

عنوان مقاله:

نقش تغافل در تربیت در اسلام

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در مدیریت، روانشناسی و آموزش و پرورش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد مهدی بزرگیان - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید باهنر اصفهان

رضا احمدی بنی - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید باهنر اصفهان

خلاصه مقاله:

تغافل به معنی خود را به غفلت زدن یکی از اصول تربیت اخلاقی است که توجه به آن آثار بسیاری در شکل گیری شخصیت فرزندان ایفا می کند از این رو در این نوشته به بررسی نقش این اصل تربیتی در منظومه تربیتی اسلام می پردازیم. اهمیت این موضوع در این است که تاکنون نوشته های که در این باره به نگارش در آمده است که غالباً به صورت کلی به این مهم پرداخته است و از بررسی این موضوع به عنوان یک اصل تربیتی در فرزندان غافل بوده اند از این رو این نوشته بر آن است این خلاء را جبران نماید. پس در نخستین گام به معرفی این واژه و انواع آن پرداخته سپس به اثرات و موارد یکه تغافل ممدوح و مذموم است پرداخته است که در نتیجه مشخص شد این اصل تربیتی در موارد ممدوح باعث ایجاد ملکه حکم و کرامت انسانی در فرد شده و در موارد ناصواب باعث پستی وجودی فرد می شود.

کلمات کلیدی:

تغافل چشم پوشی تعلیم و تربیت تشویق و تنبیه، تعلیم و تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1657599>

